

РЕШЕНИЕ

№ 19532

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от М. ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20211110161003 по описа за 2021 година

С исковата молба и допуснато в заседание на 16.06.2023г. увеличение по чл. 214 ГПК ищецът “Т.” АД е предявил срещу **Н. И. Х.** кумулативно обективно съединени осъдителни искове, както следва:

- с правно основание **чл. 79 от ЗЗД** за сумата от **7640,82 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. ..., за периода от 01.05.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **1195,83 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7640,82 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 08.10.2021г.;

-с правно основание **чл. 79 от ЗЗД** и за сумата от **28,99 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. ..., за периода 01.09.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

-с правно основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **7,16 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 28,99 лв. за периода 31.03.2019г. – 08.10.2021г.

С исковата молба ищецът “Т.” АД е предявил срещу **Е. И. Ц.** и **И. И. Х.-Д.** кумулативно обективно съединени осъдителни искове, с/у всяка както следва:

- с правно основание **чл. 79 от ЗЗД** за сумата от **1273,47 лв.** - представляваща

стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. ..., за периода от 01.05.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **199,30 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1273,47 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 08.10.2021г.;

-с правно основание **чл. 79 от 33Д** и за сумата от **4,83 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. ..., за периода 01.09.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **1,19 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 4,83 лв. за периода 31.03.2019г. – 08.10.2021г.

Ищецът твърди, че страните се намират в облигационно правоотношение относно продажба и доставка на топлинна енергия за имот **в гр. ...**, тъй като ответниците се явяват съсобственици на имота за процесния период, съответно са легитимирани да отговарят за задължението да заплаща цената на доставена топлинна енергия в срока съгласно общите условия.

В законоустановения срок е депозиран отговор от ответниците Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д., с който оспорва исквете по основание и размер. Представят доказателства за отказа им от наследството на И. Т. Х.. Молят исквете срещу тях да бъдат отхвърлени, претендират разноски.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Относно иска с правно основание чл.79 ал.1 от 33Д.

Следва да се установи обстоятелството дали между ответниците и “Т.” АД съществува облигационна връзка, по силата на която те да има качеството на потребители и да носят отговорност за заплащане на цената на потребената топлинна енергия в имота.

Според разпоредбата на чл.153 ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, а тъй като по делото е безспорно, че няма заявление от етажната собственост за прекратяване на топлоснабдяването, то съгласно ал.3, потребителите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават потребители на

топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, какъвто е и настоящия случай. Съгласно §1, чл. 42 от ЗЕ /отм./, потребител на топлинна енергия е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. Така и съгласно ТР № 2 от 17.05.2018г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. ОСГК - Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката.

От представен по делото Договор за продажба на недвижим имот от 17.01.1994г. е видно, че на тази дата И. Т. Х. е придобил имот, находящ се в гр. От удостоверение за наследници на И. Т. Х., починал на 14.05.2021г., се установява, че след смъртта му е оставил за наследници: Н. И. Х.; Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д.. Видно от СУ от 07.06.2021г./л.62/ и от СУ от 07.06.2021г./л.62/, че Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д. от 04.06.2021г./л.65/ са се отказали от наследството на И. Т. Х..

Съгласно чл. 53 ЗН частта на отреклия се или на оня, който е изгубил правото да приеме наследството, уголемява дяловете на останалите наследници. Тоест, с отказа от наследство от Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д. единствен наследник на И. Т. Х. е останала Н. И. Х..

Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават.

Като се съобрази горното съдът приема, че за процесния период от 01.05.2018г. – 30.04.2020г. собственик, съответно потребител на топлинна енергия, на имот, находящ се в гр. ..., е бил И. Т. Х.. С оглед разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗН задълженията му са били наследени и се дължат от единствения му наследник – Н. И. Х..

Тъй като Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д. се е отказали от наследството на И. Т. Х., следва да се приеме, че те не са потребители на топлинна енергия за процесния период по отношение на топлоснабдения имот. По тази причина искове, предявени срещу тях следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общите условия от 2014г. в сила от 2016г., приложими след 01.07.2016г. без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ /чл.106а ал.2 от ЗЕЕЕ – отм./ т.е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответникът да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл.16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на

ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец и физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2 ТЗ. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Следователно между страните са възникнали действителни договорни правоотношения за продажба на топлинна енергия за битови нужди, като съдържанието на този договор е уредено в представените общи условия, утвърдени от КЕВР, които обвързват ответникът дори и без да ги е приел изрично - чл. 150, ал.2, изр.2 ЗЕ и доколкото не се твърди и установява изключението по чл. 150, ал.3 ЗЕ.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определена покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация чл.31 т.2 от ОУ от 2016г. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост. Оттук отоплението на помещенията, респ. доставянето на БГВ до отделните потребители се извършва чрез сградната инсталация, която се състои от вътрешна отоплителна инсталация и от инсталация за подаване на гореща вода. Сградната инсталация, според чл.140, ал.3 от ЗЕ, като съвкупност от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии (§ 1, т.4 от ДР на Наредба №2 за топлоснабдяването, съответно §1, т.3 от ДР към Наредба №16-334 за топлоснабдяването) е обща етажна собственост.

Стойността на главницата за потребена ТЕ в имота се установява от заключенията по СТЕ и ССЧЕ. За процесния период потребената топлинна енергия е в общ размер на 7524,16 лв., а за дялово разпределение в размер на 28,99 лв. Следва да се посочи, че разминаването в размера на посочената от двете вещи лица главница за топлинна енергия се дължи на грешка на в.л. счетоводител, който разяснява същата в заседание на 29.09.2023г., а именно, че е изчислил погрешно сумата 329,08 лв. със знак плюс, вместо както е трябвало със знак минус.

От заключението по ССЧЕ се установява още, че за процесния период са извършени плащания в размер, както следва: за лихва върху главница за топлинна енергия – 35,93 лв. и за дялово разпределение – 9,20 лв.

Следователно за процесния период от 01.05.2018г. – 30.04.2020г. за топлинна енергия се дължи сумата от **7524,16 лв.**, докато за дялово разпределение след приспадане на платеното остава дължима **19,79 лв.**, до които следва да се уважат исковете.

Относно иска с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД.

-

При неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата съобразно разпоредбите на чл. 84 ал. 1 ЗЗД.

Претендираната в настоящото производство лихва е за период след 01.07.2016г., т.е. приложими са ОУ на дружеството от 2016г., в който случай падежът настъпва в 45- дневен срок от изтичане на периода, за който се дължи – това е и момента, в който потребителя изпада в забава за изпълнение на паричното си задължение. От заключението на ССЧЕ се установява, че лихвата върху главницата за топлинна енергия за процесния период е в размер на 1256,41 лв., а лихвата върху главницата за дялово разпределение е 5,67 лв.

Основателността на претендираната главница обуславя и основателността на акцесорното вземане за мораторната лихва, дължима за времето на забавата.

В настоящият случай предвид заключението по ССЧЕ обезщетението за забавено изпълнение върху главницата за топлинна енергия за горепосочения период следва да се намали с платената сума от 35,93 лв., следователно ще остане дължима сумата от 1220,48 лв. Тоест, тъй като се претендира сума в размер от **1195,83 лв.**, искът следва да се уважи изцяло.

Размерът на лихвата върху възнаграждението за услугата „дялово разпределение“ не подлежи на намаляване и следва да се присъди в определения от вещото лице размер от **5,67 лв.**

Относно разноските:

-

Разноски на ищеца: такса за СУ-я- 10 лв., ДТ– 753,75 лв., Депозит за експертизи – 550 лв. и юрисконсултско възнаграждение определено в минимален размер от 100 лв. на осн. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 25 НЗПП от съда или общо 1413,75 лв.

Е. И. Ц. и И. И. Х.-Д. не дължат разноски, тъй като исковете срещу тях са отхвърлени, т.е 2/6 част, съгласно първоначално предявените искове, от разноските остават за ищцовото дружество.

За база спрямо Мария Кирилова Петкова следва да се ползва 4/6 част от сторените разноски, съгласно първоначално предявените искове – 942,50 лв. Предявен размер с/у Н. И. Х.: 8872,80 лв., Уважена част от исковете с/у Н. И. Х.: 8745,45 лв.

На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед уважения размер на исковете с/у Н. И. Х., се дължи

съответно сумата в размер на **928,97 лв.**

С оглед отхвърлянето на исковете и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК на ответниците И. Ц. и И. И. Х.-Д. се дължат разноски в размер на по **300 лв.** за заплатено адвокатско възнаграждение по договори, находящи се на л. 77 и л. 81 от делото.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. И. Х., ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **“Т.” ЕАД** с ЕИК: ... със седалище и адрес на управление: гр. ..., както следва:

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **7524,16 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. ..., за периода от 01.05.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното □ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 7524,16 лв. до пълния предявен размер от 7640,82 лв., като неоснователен;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **1195,83 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 7524,16 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 08.10.2021г.

-на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **19,79 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. ..., за периода 01.09.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното □ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 19,79 лв. до пълния предявен размер от 28,99 лв., като неоснователен;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **5,67 лв.**– представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 19,79 лв. за периода 31.03.2019г. – 08.10.2021г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 5,67 лв. до пълния предявен размер от 7,16 лв., като неоснователен;

- на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** разноските по настоящото дело в размер на **928,97**

ЛВ.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.“ ЕАД с ЕИК: ... със седалище и адрес на управление: гр. ..., срещу **Е. И. Ц.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., искове, както следва:

- с правно основание **чл. 79 от 33Д** за сумата от **1273,47 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. ..., за периода от 01.05.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **199,30 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1273,47 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 08.10.2021г. , КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл. 79 от 33Д** и за сумата от **4,83 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. ..., за периода 01.09.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **1,19 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 4,83 лв. за периода 31.03.2019г. – 08.10.2021г., КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Т.“ ЕАД с ЕИК: ... със седалище и адрес на управление: гр. ..., срещу **И. И. Х.-Д.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., искове, както следва:

- с правно основание **чл. 79 от 33Д** за сумата от **1273,47 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. ..., за периода от 01.05.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от 33Д** за сумата от **199,30 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1273,47 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2019г. – 08.10.2021г. , КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл. 79 от 33Д** и за сумата от **4,83 лв.** – представляващо

възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. ..., за периода 01.09.2018г. – 30.04.2020г., ведно със законната лихва от 26.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **1,19 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 4,83 лв. за периода 31.03.2019г. – 08.10.2021г., КАТО НЕОСНОВЕТЕЛЕН;

ОСЪЖДА „Т.“ ЕАД с ЕИК: ... със седалище и адрес на управление: гр. ... **ДА ЗАПЛАТИ** на **Е. И. Ц.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **300 лв.**, разноси по делото.

ОСЪЖДА „Т.“ ЕАД с ЕИК: ... със седалище и адрес на управление: гр. ... **ДА ЗАПЛАТИ** на **И. И. Х.-Д.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., на основание **чл. 78, ал. 3 ГПК** сумата от **300 лв.**, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на „Т.“ ЕАД - „Т.С.“ ЕООД с ЕИК:....

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____